

ข่าวสาร กัลยาณธรรม

| ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๔๔ มกราคม ๒๕๖๓ |

กำหนดการ
การอบรมภาวนา
ครั้งที่ ๔๑

พระโบลานเปลา ♦ วิสัชนารักษาใจ ♦ ใจที่เป็นผู้ให้

ระวางจิตตัวเองให้ดี

ส.มหาปัญญาภิวกิฑู
วัดป่าโสมพนัส จ.สกลนคร

ในกรณีที่เจอเจอพบเห็นญาติพี่น้องเจ็บป่วย นั่นเป็นเหตุเหตุมาเตือน เกิดแก่เจ็บตายเป็นธรรมชาติ แต่การหลงยึดติดในความเป็นเรา เป็นของเรา เป็นกิเลส ผู้รู้ยอมไม่ข้องแวะ มองเป็นเพียงแค่สมมติ เห็นเป้าหมายชีวิตจริงยิ่งใหญ่กว่านี้

ความหลุดพ้นจากกิเลสเครื่องร้อยรัด เป็นเป้าหมาย มันคือสัจจะของทุกชีวิต แทนที่จะเป็นของใครคนใดคนหนึ่ง ลัทธิ นิกายหรือของศาสนาใดศาสนาหนึ่ง

เพราะความเป็นลัจจะ มันจึงไม่มีข้อยกเว้น สำหรับผู้วางจิตเป็นกลาง ตามสายอริยมรรค ไม่ใช่ไกลหรือใกล้ ไม่ใช่เรื่องเพื่อฝัน เพียงแค่การอยู่กับปัจจุบันในทุกๆ ขณะ ให้สมบูรณ์แบบเท่านั้น ไม่มีใครให้ใครได้

ขนาดลูกหลานเอาใจใส่ดี จิตมันก็ยังต้องการอะไรมากยิ่งขึ้นไปอีก เมื่อไม่ได้ มันก็เจ็บป่วย เพราะเชื่อความเห็นผิด ความยึดติด ลูกกลม เต็มหัวตัวและหัวใจ..

แล้วเราหลง ไม่มีลูก ไม่มีญาติพี่น้องที่ต้องมาเอาใจใส่ดูแลหวังพึ่งก็แต่สติปัญญาพาหลุดพ้นเท่านั้น เพราะนี่เป็นหนทางเพียงทางเดียวที่มี ไม่มีทางเลือกอื่นให้เลือกด้วยซ้ำ

แม้ญาติธรรมก็คงช่วยเหลือกันได้เพียงน้อยนิด สุดท่ายแล้วเราทุกคนต้องพึ่งสติปัญญาภavanaของตัวเองเท่านั้น

ความแก่ชรา มรณะ เป็นความจริง เราต้องพลัดพรากจากมันทุกอย่างอย่าง หรือทุกอย่างต้องพลัดพรากจากเรา นี่เป็นกฎธรรมชาติ คนไหนฝืนกฎ ไม่มีปัญญาเห็นจริงตามลัจจะนี้ ก็ต้องเป็นทุกข์

การเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย การพลัดพราก แต่ละช่วงเวลานาที ในชีวิตประจำวัน มันสร้างปัญหาให้กับคนผู้ไม่รู้ลัจจะอยู่แล้ว ลัจจะในจิตคนไหนไม่ชัด (วิชา) คนนั้นก็เสวยทุกข์ได้โดยไม่รู้ตัว (โมหะ)